

Nacional

La CUP entén que el no als pressupostos no trenca res

Mireia Vehí planteja que encara hi ha terreny per poder negociar els nous comptes

Vic recorda els 25 anys de l'atemptat d'ETA

Commemoració amb un emotiu acte conjunt organitzat per l'Ajuntament i l'Acvot

#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestació plural pe

UNITAT Sis anys després de la gran protesta per l'Estatut fallit, l'última suspensió de lleis pel TC fa possible la unitat del catalanisme **PLURALITAT** Milers de persones clamen dret a sostre, aigua i energia i la independència

Xavier Miró
BARCELONA

Els recursos del PP contra les lleis catalanes i les suspensions d'aquestes del Tribunal Constitucional (TC) han tornat a fer possible, per un dia, la unitat de tot el catalanisme –Ciutadans i el PP eren els absents. Fa sis anys es va aconseguir una enorme manifestació unitària contra la sentència de l'Estatut, encapçalada pel president Montilla (PSC), en què es va fer evident que l'independentisme ja ocupava la majoria del catalanisme civil. Des d'aleshores l'independentisme ha assolit a la Diada les més grans manifestacions de la història d'aquest país, però primer se'n va destacar el PSC i, en l'última, també la fusió de la nova esquerra d'En Comú Podem i ICV-EUiA.

Ahir, en una altra convocatòria unitària a què van respondre milers de persones, es van manifestar junts darrere d'una senyera catalana Neus Munté, Jordi Turull i Carles Campuzano, de CDC; Oriol Junqueras i Gabriel Rufián d'ERC; Miquel Iceta i Jaume Collboni, del PSC; Lluís Rabell (Catalunya Sí que es Pot), Joan Mena (En Comú Podem) i Jaume Asens (Barcelona en Comú); Gabriela Serra (CUP); Montse Surroca (UDC) amb la presidenta del Parlament, Carme Forcadell i diversos consellers del govern. Ho va fer possible la protesta convocada per la Confederació d'Associacions Veïnals de

Catalunya (Confave), els sindicats CCOO i la UGT, Omnium Cultural i el Grup Promotor per la Renda Garantida de Ciutadania. Amb el lema "Els drets socials no se suspenden. Treball digne, drets socials i democràcia real", milers de persones van protestar per la suspensió del TC de les lleis d'emergència habitacional, energètica i d'igualtat aprovades pel Parlament de Catalunya.

L'advertència de Jordi Giró, president de la Confave: aquesta manifestació unitària no serà l'única. Una idea compartida per alguns líders polítics va ser: el 26-J s'ha de derrotar el PP a les urnes per construir una majoria progressista que derogui la reforma laboral i que impedeixi els desnonaments i els talls d'aigua i llum a les famílies en situació econòmica precària.

Desfilada per col·lectius

Aprop de les capçaleres civil i política, sindicalistes de la UGT amb samarretes negres amb el lema "No tinc por" precedien els trams successius de la manifestació amb pancartes de Marea Blanca; Marea Pensionista; Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances (Adicae); la territorial del Baix Llobregat de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC); el PSC; Fòrum Social del Baix Llobregat; la Jovenut Nacionalista de Catalunya (JNC) amb el lema "Tribunal Criminal"; ERC amb el seu de "Prou imposicions del TC"; ICV; i a la

cua, la més concorreguda de l'ANC darrere la crida a la "Desobediència" i l'"Adéu al TC". De fet, tot i no ser una de les entitats promotores, l'ANC va convocar la majoria de manifestants i els crits independentistes van ser els més forts de la jornada.

"Cap llei, cap govern ni cap tribunal ha d'actuar per atacar els drets de les veïnes i dels veïns més vulnerables, ni per suspendre unes lleis que busquen millorar les condicions de vida de la ciutadania" va llegir en el discurs final de la protesta el mateix Jordi Giró. Les més de 60 enti-

tats adherides entre cíviques i polítiques exigeixen aplicar plenament les lleis suspeses, la Renda Garantida de Ciutadania, derogar la reforma laboral i retirar la Lomqe i l'anomenada llei mordassa.

Drets socials i nacionals

En el discurs es van reivindicar drets socials i nacionals compartits pels manifestants i es va recordar que les lleis suspeses "neixen de consensos de les institucions catalanes, i per tant, són fruit de les nostres realitats i urgències". Es van reivindicar els drets socials com "el pal-

de pallar del futur d'un país millor, on tothom sumi". En darrer terme, el text consensuat pels organitzadors defensa que "el país necessita i reclama un nou contracte polític que posi la ciutadania en primer terme".

Abans que a Barcelona comencés la marxa matinal des de la plaça Urquinaona fins a la delegació del govern espanyol a Pla de Palau, els portaveus de les entitats promotores i diversos líders polítics van fer declaracions als periodistes. Camil Ros, secretari general de la UGT, es va preguntar "quin risc cons-

titucional té aturar el desnonament" o el tall de subministrament elèctric a una persona o una família. Ho va fer abans d'anunciar, com més tard va fer Giró, que la manifestació d'ahir no era un punt d'arribada "de les entitats més representatives del país" sinó l'inici d'una actuació unitària deixant de banda els partidismes.

El secretari general de CCOO, Joan Carles Gallego, va advertir que "la pobresa social té l'arrel en la pobresa laboral" i va reivindicar que els drets suspesos pel TC els ha assolit "la ciutadania a través dels

L'APUNT

La 'cosa' seria viure amb dignitat

Sònia Pau

Les imatges de la Via Laietana ahir al migdia plena de manifestants en defensa dels drets bàsics de les persones haurien de servir per a alguna cosa. He buscat una altra manera de dir-ho –per evitar cosa–, però no me'n surto. Perquè haurien de servir per evitar desnonaments, evitar passar fred, evitar haver de demanar a l'ONG del barri pots de llegums cuits, perquè a casa no

hi ha gas i no es pot cuinar, i evitar haver d'anar a una entrevista de feina sabent que no te la donaran perquè no vas prou ben vestida. I evitar que hi hagi nens que no van a escola perquè la família sap que l'entitat financera aprofita quan surten de casa per canviar el pany de la porta dels pisos amb ordre de desnonament. En definitiva, la cosa seria viure amb dignitat.

Is drets

Les frases

“El Tribunal Constitucional no fa justícia ni garanteix els drets dels ciutadans, sinó que fa política”

Camil Ros
SECRETARI GENERAL DE LA UGT

“És un dia important perquè no acaba res sinó que comença una lluita aferrissada pels drets”

Jordi Giró
PRESIDENT DE LA CONFAVC

“És la demostració que Catalunya és un poble de lluites compartides. Això no va de banderes”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

“No pot ser que vinguin de fora a suspendre drets que els catalans ja han adquirit”

Carme Forcadell
PRESIDENTA DEL PARLAMENT

“Som al costat de les entitats per defensar els drets que tenen incidència directa en el benestar”

Neus Munté
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“Volem governs que defensin els drets socials, lleis que els garanteixin i tribunals que els defensin”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL PSC AL PARLAMENT

“El PP rescata els grans interessos econòmics. És pràctica habitual de qui no té cap proposta”

Xavier Domènech
CAP DE LLISTA D'EN COMÚ PODEM

parlaments i de la lluita de dècades”. El president de l'independentista Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va defensar que la protesta “no va de banderes ni de proclames” sinó de denunciar que “les estructures de l'Estat han renunciat a protegir els ciutadans més desafavorits”.

“El TC s'ha posat al servei del benestar i no de les persones”, va criticar Diosdado Toledano, portaveu de la plataforma per la Renda Garantida, que també va reclamar al Parlament aprovar d'un cop la llei. ■

Membres de l'ANC de Sabadell amb pancartes contra les retallades del Tribunal Constitucional ■ ELISABETH MAGRE

Pacífics i junts, però no barrejats

ORDRE • Els polítics es queden en una segona fila en la marxa encapçalada per sindicats, Òmnium, veïns i entitats socials **MIRADA** • Alguns turistes pregunten si és perillosa, tot i que no mostren cap interès pels motius de la manifestació

Sònia Pau
BARCELONA

Gairebé les dotze d'un diumenge assolellat. Els turistes que ja han fet la ruta del passeig de Gràcia –“beautiful La Pedrera!”, diu un; “beautiful Casa Milà”, li replica un altre– comencen a tenir un buit a l'estómac i enfilen cap a la Barceloneta. “Paella”. En això sí que coincideixen tots els del grup. De camí cap al metro de la línia groga, a plaça Urquinaona, es topen amb carrers tallats al trànsit i amb grups de manifestants. Abans de creuar pel mig s'adrecen a un agent de la Guàrdia Urbana. “Són pacífics?”, li pregunten en anglès. L'agent els diu que sí: “No problem.” I se li escapa el riure per sota el nas, potser pensant que els *guiris* deuen haver vist aquests dies imatges dels aldarulls de Gràcia. De fet, si van a la Barceloneta se'n van cap a l'altra banda de la ciutat. “No problem.”

Els interessa més la paella que els motius de la protesta i fan via cap al metro. No gaire lluny, membres de tots els partits amb repre-

sentació parlamentària i del govern esperen torn per anar fent declaracions als mitjans. Tots, tret del PP i Ciutadans. Abans hi han passat alguns dels representants de les entitats que van convocar la manifestació en primera instància. Alguns reconeixien fora de micròfon que no havia estat fàcil aconseguir una marxa unitària –l'última foto similar podria ser la protesta per la sentència del Tribunal Constitucional (TC) contra l'Estatut–, però també deien que l'esforç havia valgut la pena.

Baixar a la plaça un dia de sol

L'objectiu era fer visible una mobilització real i unitària a favor dels drets socials bàsics suspesos pel Tribunal Constitucional. Passar de les declaracions al carrer en una lluita compartida. Encara que fos un diumenge assolellat de diumenge que, tal com va subratllar Diosdado Toledano, un dels promotors de la ILP per la renda garantida, “convitava més a anar a la platja que baixar a la plaça”. I si no que els ho diguin als turistes, preocupats per arribar a l'hora a la paella

encarregada a la Barceloneta.

A la capçalera s'hi llegia “Els drets socials no se suspenden. Treball digne, drets socials i democràcia”, i s'hi veïen els màxims representants d'Òmnium Cultural, CCOO, UGT, Confav i la ILP de la Renda Garantida de Ciutadania, acompanyats per la Taula del Tercer Sector Social, l'ANC i Ciemen, entre d'altres. Una mica més enre, els polítics. Junts, però no barrejats amb les entitats. I sense lema ni pancarta. Els màxims representants del país van reivindicar que “els drets no se suspenden” –el lema de la manifestació– darrere d'una senyera pelada. Tot i que a l'hora de la veritat no ho semblava, una marxa unitària requereix una planificació al mil·límetre.

En el que hi sí que hi va haver poder de decisió va ser en colors i samarretes. A cop d'ull triomfaven les grogues i vermelles de l'Ara és l'hora dels últims Onze de Setembre, però en el segon lloc del rànquing continua triomfant el groc d'un sector que no afluixa: “SOS educació pública de qualitat”. ■